

Briefadvies

Openbare dienstverplichtingen drinkwater

Minaraad, Brussel, 16 mei 2013

SERV, Brussel, 21 mei 2013

Adviesvraag: Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 december 2002 houdende reglementering inzake de kwaliteit en de levering van water bestemd voor menselijke consumptie, wat betreft het opleggen van openbare dienstverplichtingen met betrekking tot risicobeheer, crisisbeheer en leveringszekerheid

Adviesvrager: Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur

Ontvangst adviesvraag: 25 april 2013

Adviestermijn: 30 kalenderdagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)

Goedkeuring SERV: 21 mei 2013

Het advies kwam tot stand in samenwerking met de Minaraad die het goedkeurde op 16 mei 2013

Mevrouw Joke Schauvliege
Vlaams minister van Leefmilieu,
Natuur en Cultuur
Koolstraat 35

1000 BRUSSEL

contactpersoon
Annick Lamote
alamote@serv.be
Dirk Uyttendaele
Dirk.uyttendaele@minaraad.be

ons kenmerk
SERV_BR_20130521_ODV drinkwater_alit

Brussel
21 mei 2013

Adviesvraag Openbare dienstverplichtingen drinkwater

Mevrouw de minister,

Op 25 april vroeg u de SERV en de Minaraad om advies over het voorontwerp van besluit dat de openbare dienstverplichtingen m.b.t. risicobeheer, crisisbeheer en leveringszekerheid van drinkwater regelt.

SERV en Minaraad formuleren hierna enkele bemerkingen bij het voorontwerp van besluit. Ze focussen hierbij op de bepalingen inzake de leveringszekerheid zowel in verstoorde als in niet-verstoorde omstandigheden.

Leveringsplan- en langetermijnvoorzieningsplan

Het besluit bepaalt dat drinkwaterbedrijven per leveringsgebied of andere logische eenheid van het distributiegebied een leveringsplan moeten opstellen. Dit plan moet zowel een schematisch overzicht met technische gegevens (locaties van winning en productie, netwerk, capaciteit, reservecapaciteit, ed.) bevatten als een synthese van de aanpak om drinkwater te leveren volgens de wettelijk vastgelegde bepalingen.

De raden vinden de verplichting om een leveringsplan op te stellen een goede zaak. Op die manier wordt aan de bevoegde overheid informatie ter beschikking gesteld die essentieel is voor de realisatie van een globale bevoorradingzekerheid van drinkwater. De raden vinden de timing voor het opstellen van deze plannen evenwel ruim en pleiten voor een snellere inwerkingtreding waar mogelijk. Ook vragen ze om snel afspraken te maken met de bevoegde overheid over de uitwisseling van gegevens en de inzageplicht ter zake.

Tegelijk moeten de drinkwaterbedrijven ook een langetermijnvoorzieningsplan opstellen voor een periode van 20 jaar (met 6 jaarlijkse herziening). Zij moeten hierbij rekening houden met de behoefteprognose voor drinkwater en de draagkracht van ruwwaterbronnen. De raden gaan akkoord met de verplichting om elk drinkwaterbedrijf zo'n plan te laten opmaken, maar zien deze plannen vooral als onderbouw voor een langetermijnvoorzieningsplan voor heel Vlaanderen dat

moet opgemaakt worden door de overheid. Bij de behoefteprognose moet volgens de raden ook rekening gehouden worden met mogelijkheden om rationeler om te springen met drinkwater (o.a. innovatieve technieken inzake waterbesparing). Er dient onderzocht op welke manier de drinkwaterbedrijven kunnen bijdragen aan rationeel watergebruik (o.a. via tariefzetting, communicatiecampagnes, best practices, lekdetectie, vermindering van niet-geregistreerd verbruik, ...).

Volgens de raden is er in eerste instantie nood aan een onderbouwde toekomstvisie voor een duurzame en zekere levering van drinkwater in Vlaanderen. Dit impliceert onder meer een zo kosteneffectief als mogelijke productie en distributie van drinkwater.

Organisatie van nooddrinkwater- en noodwatervoorziening

Het besluit introduceert de begrippen nooddrinkwater- en noodwatervoorziening. Het betreft leveringen door de drinkwaterbedrijven van water enerzijds bestemd voor menselijke consumptie en anderzijds uitsluitend bestemd voor sanitaire doeleinden en dit tijdens geplande én ongeplande onderbrekingen. In geval van een nooddrinkwatervoorziening wordt een algemene inspanningsverbintenis aangegaan a rato van 2 liter drinkwater per dag per persoon. SERV en Minaraad onderschrijven de intentie om noodleveringen van drinkwater en water voor sanitaire doeleinden te voorzien, maar formuleren vier bemerkingen bij de concrete uitwerking ervan.

Ten eerste moet nauwkeuriger omschreven worden in welke gevallen drinkwaterbedrijven nood(drink)waterleveringen moeten verzekeren. Volgens voorgestelde definitie kan het zowel gaan om geplande als om niet geplande onderbrekingen. De raden gaan ervan uit dat het niet de bedoeling is om bij elke geplande onderbreking een noodlevering te voorzien. Het algemeen waterverkoopreglement bevat hieromtrent eerder vage bewoordingen zoals “de duur van een onderbreking tot een minimum beperken, zo weinig mogelijk hinderen, ... en bij onderbrekingen van minder dan een uur een verwittiging binnen een redelijke termijn”. De raden vragen om te verduidelijken dat een nood(drink)watervoorziening verzekerd wordt indien een geplande onderbreking de vooraf geplande duur overschrijdt. Bij een niet geplande onderbreking vragen de raden om de minimumduur van de onderbreking te specificeren vanaf wanneer een nood(drink)watervoorziening moet voorzien worden.

Ten tweede vinden de raden de algemene inspanningsverbintenis voor de levering van 2 liter drinkwater per persoon/dag een strikt minimum. Gemiddeld gezien besteedt de Vlaming immers al 3 liter per dag voor de bereiding van voeding¹.

Ten derde stellen de raden vast dat de algemene inspanningsverbintenis voor de levering van drinkwater alleen geldt voor huishoudelijke klanten. Nochtans dient opgemerkt dat er heel wat niet huishoudelijke klanten zijn die evenzeer behoefte hebben aan drinkwater. De raden denken hierbij in eerste instantie aan plaatsen waar maaltijden bereid worden (horecazaken, grootkeukens in ziekenhuizen, scholen enz.), aan (voedings)bedrijven die water bestemd voor menselijke consumptie nodig hebben voor hun productieproces. Ook voor deze klanten zou onderzocht moeten worden hoe en door wie een algemene inspanningsverbintenis van een minimale levering voorzien kan worden.

Ten slotte vragen de raden om nader te onderzoeken of en op welke manier een onderbreking van de watertoevoer kan vergoed worden. Zij verwijzen hierbij naar regelingen ter zake in het Verenigd Koninkrijk² en in het Waals en Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

---

¹ Website De Watergroep

² Regeling in de UK: [Water companies' legal obligations covering guaranteed standards scheme](#)

De raden verwijzen in dit verband naar het advies³ dat de SERV publiceerde over de aansprakelijkheid van netbeheerders. In dit advies ondersteunt de SERV de toekenning door netbeheerders van vergoedingen voor langdurige niet-geplande onderbrekingen. Een vergoedingsregeling dient evenwel gekaderd in het bredere leveringszekerheidsbeleid. Bovendien moet de financiering van dergelijke vergoeding goed overwogen worden.

Monitoring en controle in kader van risico- en crisisbeheer

SERV en Minaraad vinden het positief dat dit besluit met de implementatie van een risico-identificatie- en risicobeheerstrategie invulling geeft aan het Water Safety Plan-concept. Het huidige reglementair kader met focus op “end of pipe”-controle aan de kraan bij de klant, wordt nu uitgebreid met operationele controles van heel het productieproces gaande van winning van ruwwater over behandeling tot opslag en distributie van drinkwater.

De raden spreken zich niet uit over de technische aspecten inzake de monitoring (de parameters, de frequentie van de controles).

Ze stellen wel vast dat categorie 1 van publieke gebouwen wordt uitgebreid met “gebouwen voor kinderopvang”. Het is onduidelijk wat hieronder dient verstaan te worden : kinderdagverblijven⁴, opvang bij onthaalouders, buitenschoolse opvang, ... ? De raden zijn voor een uitbreiding van de categorie 1 van publieke gebouwen omdat kinderopvang net zoals scholen, ziekenhuizen en rusthuizen een kwetsbare doelgroep omvat, maar vragen om de bepaling in het besluit nader te omschrijven.

Hoogachtend

Ann Vermorgen
voorzitter SERV

Bert De Wel
voorzitter Minaraad

Artikel 49 van het « Règlement général de distribution d'eau en Région wallonne à destination des abonnés et des usagers »

³ [Advies](#) van 16 november 2012 over de consultatienota van VREG over aansprakelijkheid van netbeheerders.

⁴ Erkende = min 14 plaatsen, zelfstandige = min 8 plaatsen. Zie ook [Kind & Gezin](#)